

דבריו ראש המשולה בבית הקבוצה הבטיח

ביום הזכרון - 1.5.68

אנו עומדים כאן, אמהות ואבות, רעות וחברים, בנים ובנות,
ואיחזו כל ישראל, שכל מדינת ישראל.

מולנו לכאורה קברים, אבל לא אתם אנו רואים, אלא את
שטמון בועבים - את הכבים, ויילי צה"ל, שנפל במלחמה. למען
יודיה העם. רוחם מרחפת מעלינו. הם אתנו.

כל אדם הוא עולם מלא וכך היה כל אחד מהם, לעצמו,
למשפחתו ולטובתו. אדם שחי את חייו. שעבר וזלם. היכנס
תכניות וזחה חזרת. שידע לזכות - וידע לתת את חייו.

גדה היא: "טיפלים - תחילכים בראש". רוח היא באדם
והיא אשר תגיע אתם ללכת בראש, ולא רק בתורף פקודה.
הם חשו שאין לנו ולהם כל דרך אחת. באמתם לעצמם ולעמם
עוררה אתם להשליך נמשם אל מזל פני המערכה החזקה, יחד
עם תבויחם ואזיחם לבשק.

כיצד אנחנו אתכם, ומי יכול לנחם? כל אחד מאיתנו איבד
אנשים קרובים וחברים יקרים. הקרע כואב והשבר זועק.

אני, שנתתי בחיים, נרע-נא להיות ראויים להם ולקרובם.
לעשות את כל שביכולתנו למען תחייה המדינה. למען מכל
לעמוד איתנים כמנחת מול איום וטכנה. למען נגיע אל הבטחון
ואל השלום.

זכרון נצח ותהילה עולם לעפלים במערכות ישראל.